

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 729/10
20.05.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиље Г.Е. из О., чији је пуномоћник М.Ч., адвокат из Б., против туженог Ж.Г. из У., чији је пуномоћник М.А., адвокат из Б., ради поништаја уговора, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Окружног суда у Шапцу Гж 2002/08 од 25.12.2008. године, у седници већа одржаној 20.05.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Окружног суда у Шапцу Гж 2002/08 од 25.12.2008. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Богатићу П број 465/07 од 20.08.2008. године, у ставу 1. изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи уговор оверен пред Општинским судом у Богатићу Ов. бр. 1564/07 од 09.08.2007. године, закључен између тужиље и туженог, те да тужени то призна и дозволи да се тужила упише у јавне књиге као власник кат. парц. број 241 уписане у лист непокретности 761 К.О. У. У ставу 2. изреке обавезана је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 38.250,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Шапцу Гж 2002/08 од 25.12.2008. године жалба тужиље одбијена је као неоснована и потврђена наведена пресуда Општинског суда у Богатићу.

Против другостепене пресуде тужила је преко пуномоћника благовремено изјавила ревизију, побијајући је због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу одредбе члана 399 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/04), која се примењује на основу члана 55 став 2 Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је ревизија против наведене нижестепене одлуке изјављена пре 29.12.2009. године, па је нашао да ревизија тужиље није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка из наведене законске одредбе.

По оцени Врховног касационог суда нижестепеним пресудама правилно је одбијен тужбени захтев тужиље за поништај спорног уговора о продаји кат. парцеле број 241 са објектима који се налазе на истој.

Утврђено је да је тужила била власник кат. парцеле 241 у К.О. У. и власник објекта на тој парцели, те да је закључила предуговор са И.М. о продаји предметне парцеле и исту предала у државину И.М. Истим предуговором тужила се обавезала да закључи уговор о продаји са купцем или трећим лицем кога он одреди, а на основу којег уговора ће бити извршен пренос власништва. Том приликом тужила је оверила и пуномоћје пред Општинским судом у Богатићу Ов. бр. 733/07, којим је овластила З.М. из О. да у име и за рачун тужиље закључи уговор о купопродаји са И.М. из О. или трећим лицем, а на основу којег уговора се продаје наведена парцела са објектима који се на њој налазе. По наведеном пуномоћју З.М. је у име тужиље као продавца закључио уговор о купопродаји са туженим о продаји кат. парцеле бр. 241 за купопродајну цену од 120.000,00 динара, који уговор је оверен пред Општинским судом у Богатићу Ов. бр. 1562/07 од 09.08.2007. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да је предметна парцела продата у складу са издатим пуномоћјем З.М., у којем није стајало ограничење да ту непокретност не може продати туженом Ж.Г. У члану 85. став 1. ЗОО је прописано да уговор који закључи заступник у име заступаног лица и у границама својих овлашћења обавезује непосредно заступаног и другу уговорну страну. У члану 91. став 1. овог Закона је прописано да пуномоћник може предузимати само оне правне послове за чије је предузимање овлашћен. Обзиром да је пуномоћник тужиље поступао у границама својих овлашћења то закључени уговор обавезује тужилу као заступано лице, услед чега су нижестепени судови правилном применом материјалног права одбили тужбени захтев

за поништај уговора о продаји предметне непокретности туженом.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 405. став 1. ЗПП, без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу члана 405. став 2. ЗПП, будући да се у ревизији понављају жалбени разлози које је другостепени суд правилно оценио, а образлагањем ревизијске одлуке не би се постигло ни ново тумачење права.

Председник већа – судија

Снежана Андрејевић, с.р.